

Gener, men fordelene er større

Hovedpunktet i debatten omkring forslaget om tvungen selebrug må selvsagt være, om man mener fordelene derved er større end generne. Selvsagt er der gener, fremfor alt det ubehagelige i at pålægge folk pligter, de ikke alle indser nytten af. Og håndhævelsen af et selepåbud vil selvsagt volde problemer, selv om de dog ikke synes uovervindelige.

Vi er jo ikke uvant med påbud og forbud, som ikke kan kontrolleres. Udover cykellygten og knallertfarten kan nævnes spirituskørsel, hastighedsforseelser og fra andre områder f.eks. omgåelse af toldlove, skattelove, brugstyverier, kønslig omgang med mindreårige o.s.v. Vi lever med talrige love og påbud, som ikke kan håndhæves effektivt, men som vi dog ikke tænker på at ophæve, fordi vi trods alt tror og håber, at bestemmelser og påbud for størstedelen bliver efterfulgt af det overvældende flertal af befolkningen. Det vil forhåbentlig også gælde et evt. kommende selepåbud, enten fordi folk indser nytten deraf, eller fordi de nu engang følger love og bestemmelser,

eller det sker måske af frygt for bøde ved overtrædelse. Motivet for seleanvendelse er teknisk set mindre væsentligt, selen hjælper lige godt i alle tilfælde, ja, den hjælper også dem, der ikke tror på den.

(Det er en ensartet erfaring fra flere lande, som har forsøgt det (USA, Sverige, tildels også Danmark), at oplysning og propaganda ikke er nok til at opnå en tilfredsstillende selebenyttelsesgrad. Man kommer herved næppe over 30 pct. selebrugere, mens et påbud med ét slag sætter benyttelsesgraden op, i Australien altså til 75 pct., i Sverige allerede til 86 pct., afhængigt af, hvor mange undtagelser og dispensationer man giver).

Hvis man anser henvend et par hundrede sparede menneskeliv pr. år og ca. 3400 sparede for kvæstelser, hvilket i følge trafikmedicinernes beregninger, på basis af 1971-ulykkestillene, vil kunne forudses ved en selebenyttelse på 90 pct. i ulykkesituationer, må man indrømme, at denne mulige gevinst er så væsentlig, at den må være visse ofre værd. Selv det offer, at folk, som nødtigt vil, tvinges til at anvende sele. Det — og den — er trods alt til at bære.